

dring som den nævnte i Loven. *Den foreligger ikke*, for saa vidt som der fra de folkekirkelige Menigheders Side hidtil ikke har været rejst noget Krav om at faa kvindelige Præster. Intet Menighedsraad i Landet har fremsat et saadant Krav, og jeg mener altsaa, at saa længe Situationen ikke er der, bør Loven heller ikke være der. Loven har sin Revisionsbestemmelse, saaledes at i det Øjeblik, Situationen skulde være der, kan Loven ogsaa komme til at foreligge. Jeg vil tro, at det vil virke uheldigt, om man paa nærværende Tidspunkt vedtager en saadan Ændring i Loven. Det vil meget let føre til, at en Del unge Piger giver sig til at studere Teologi med den Forudsætning, at nu, da der er hjemlet dem Adgang til at søge Præsteembede, vil de ogsaa kunne opnaa det, med det Resultat, at de, naar de har bestaaet deres teologiske Embedseksamen og kommer og melder sig som Ansøgere, da vil faa den sørgelige Skuffelse, at der ikke er noget Menighedsraad, der vil ansætte dem. Dette vil man spare dem for, saafremt man venter med at give Loven, indtil Kravet rejses.

Der foreligger endelig det, at der fra en lang Række af Menighedsraad og Menighedsraadsforeninger er indgaaet *Adresser til Kirkeministeriet*, hvori man anmoder om, at *Loven ikke bliver ændret, før der har været givet Menighedsraadene Lejlighed til at udtale sig*. En saadan Adgang til at udtale sig har Menighedsraadene to Gange tidligere haft. I begge Tilfældene var Flertallet imod Ansættelse af kvindelige Præster, men der er det at bemærke, at det Mindretal inden for Menighedsraadene, der stemte for kvindelige Præster, var vokset betydeligt, dengang den sidste Afstemning blev afholdt for en Del Aar siden. Skulde den Situation komme til at foreligge, at Landets Menighedsraads Flertal ønskede en saadan Ændring i Loven, forekommer det mig ogsaa, at det hele vilde ligge ganske anderledes klart.

Maaske nogen vil sige: Ja, men vi har jo et akut Tilfælde, vi har et Tilfælde, som hedder *Ruth Vermehren*. Den teologiske Kandidat Frøken Ruth Vermehren er ansat ved de københavnske Kvindefængsler og udøver dér en overordentlig forføjstfuld Gerning. Hun nyder en stor Tillid hos Fangerne i de københavnske Kvindefængsler. Der er skabt en Ordning for Frøken Vermehren saaledes, at hun har Adgang til ikke bare, som hun har gjort hele Tiden, at holde Søndagsprædiken for Fangerne, men ogsaa saaledes, at hun har Adgang til at forrette Daab og Altergang i Kvindefængselet, og indtil videre har Frøken Vermehren erklæret sig tilfreds med denne Løsning af Spørgsmaalet. Derfor mener jeg, det er berettiget at sige, at der ikke foreligger nogen akut Situation, der kræver sin Løsning. Jeg vil mene, at ogsaa her, ogsaa naar vi er inde paa et saa sart og fintmærkende Omraade som dette, vil det